

רשומות

ספר החוקים

22 במרס 2010

2235

ז' בניסן התש"ע

עמוד

428	..... חוק ברית הזוגיות לחסרי דת, התש"ע-2010 תיקון עקיף: חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965 – מס' 15 פקודת הנישואין והגירושין (רישום)
435	..... חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם (תיקון מס' 37), התש"ע-2010
436	..... חוק לתיקון פקודת השותפויות (מס' 4), התש"ע-2010 חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010) (תיקון מס' 3), התש"ע-2010
437	..... חוק הבטחת הכנסה (תיקון מס' 35), התש"ע-2010
437	..... חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (תיקון מס' 16), התש"ע-2010
440	..... חוק עבודת נשים (תיקון מס' 46), התש"ע-2010 תיקון עקיף: חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 – מס' 119
441	..... חוק ביטוח בריאות ממלכתי (תיקון מס' 48), התש"ע-2010

חוק ברית הזוגיות לחסרי דת, התש"ע-2010*

הגדרות

1. בחוק זה –

"בית דין דתי" – בית דין רבני, בית דין שרעי, בית דין של עדה נוצרית ובית דין דתי דרוזי;

"בית המשפט" – בית המשפט לענייני משפחה;

"בני זוג" – בני זוג שהם איש ואישה;

"בקשה ליישוב סכסוך" – פתיחת הליך בבית המשפט בבקשה ליישוב סכסוך בין בני זוג לפי תקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984;

"ברית זוגיות" – הסכם בין בני זוג לחיות יחד ולקיים חיי משפחה ומשק בית משותף;

"דיין" – כל אחד מאלה, לפי העניין:

(1) לעניין יהודים – דיין כהגדרתו בחוק הדיינים, התשט"ו-1955, המכהן בבית הדין הרבני הגדול;

(2) לעניין דרוזים – קאדי-מד'הב כהגדרתו בחוק בתי הדין הדתיים הדרוזיים, התשכ"ג-1962, המכהן בבית הדין הדתי הדרוזי לערעורים;

(3) לעניין מוסלמים – קאדי כהגדרתו בחוק הקאדים, התשכ"א-1961, המכהן בבית הדין השרעי לערעורים;

(4) לעניין בני עדה נוצרית – דיין של ערכאת הערעור בישראל של אותה עדה נוצרית;

"חוק מרשם האוכלוסין" – חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965;

"חסר דת" – מי שאינו יהודי, מוסלמי, דרוזי או בן עדה נוצרית, ובית דין דתי לא קיבל החלטה אחרת בעניינו בהתאם להוראות סעיף 6;

"מרשם האוכלוסין" – מרשם האוכלוסין המתנהל לפי חוק מרשם האוכלוסין;

"מרשם הזוגיות" – מרשם של בני זוג שבאו בברית הזוגיות, הנערך לפי הוראות חוק זה;

"עדה נוצרית" – עדה דתית נוצרית כמשמעותה בסימן 54 לדבר המלך במועצה על ארץ ישראל, 1922 עד 1947⁶;

"ראש בית דין דתי" – כל אחד מאלה, לפי העניין:

(1) לעניין יהודים – נשיא בית הדין הרבני הגדול;

(2) לעניין דרוזים – ראש בית הדין הדתי הדרוזי לערעורים;

(3) לעניין מוסלמים – נשיא בית הדין השרעי לערעורים;

* התקבל בכנסת ביום כ"ט באדר התש"ע (15 במרס 2010); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 445, מיום כ"ח בתמוז התשס"ט (20 ביולי 2009), עמ' 748.

¹ ק"ת התשמ"ד, עמ' 2220.

² ס"ח התשט"ו, עמ' 68.

³ ס"ח התשכ"ג, עמ' 20.

⁴ ס"ח התשכ"א, עמ' 118.

⁵ ס"ח התשכ"ה, עמ' 270.

⁶ חוקי א"י, כרך ג', עמ' (ע) 2738, (א) 2569.

(4) לעניין בני עדה נוצרית – ראש ערכאת הערעור בישראל של אותה עדה נוצרית;

“רושם נישואין” – הרשות הרושמת כהגדרתה בפקודת הנישואין והגירושין (רישום);

“רשם הזוגיות” – מי שמונה לפי הוראות סעיף 4;

“תושב ישראל” – מי שהתגורר בישראל במשך תקופה של שלוש שנים מתוך חמש השנים שקדמו ליום הגשת הבקשה לרישום במרשם הזוגיות לפי סעיף 5, שהוא אחד מאלה:

(1) אזרח ישראלי;

(2) מי שניתנה לו אשרת עולה או תעודת עולה לפי חוק השבות, התשי”א-1950⁸;

(3) מי שניתן לו רישיון לישיבת קבע לפי חוק הכניסה לישראל, התשי”ב-1952⁹;

“השר” – שר המשפטים.

הזכאים לערוך
ברית זוגיות
ולהירשם במרשם
הזוגיות

2. בני זוג חסרי דת, המסכימים לבוא בברית הזוגיות, רשאים לערוך ברית זוגיות בפני רשם הזוגיות ולהירשם במרשם הזוגיות, בהתקיים התנאים המפורטים להלן, ובכפוף להוראות סעיפים 5 עד 8:

(1) הם בני 18 שנים לפחות;

(2) הם תושבי ישראל;

(3) הם רשומים במרשם האוכלוסין כחסרי דת;

(4) הם אינם קרובי משפחה; לעניין זה –

“קרוב משפחה” – הורה, הורה של הורה, צאצא, בן זוג או מי שהיה בן זוג של כל אחד מהם, וכן אח או אחות ובני זוגם;

“בן זוג”, של אדם – מי שנשוי לאותו אדם וכן מי שרשום כבן זוג של אותו אדם במרשם הזוגיות;

(5) הם אינם נשואים זה לזו ואינם רשומים במרשם האוכלוסין כנשואים זה לזו;

(6) אף אחד מהם אינו נשוי לאחר, אינו רשום במרשם האוכלוסין כנשוי לאחר ואינו רשום כבן זוג של אחר במרשם הזוגיות או במרשם דומה המתנהל על פי דין במדינה אחרת;

(7) היה אחד מהם פסול דין או מי שמונה לו אפוטרופוס – בית המשפט אישר שהוא מסוגל לתת הסכמה מדעת לבוא בברית הזוגיות.

סמכות ייחודית
של בית המשפט

3. לבית המשפט סמכות ייחודית לדון בעניינים שבחוק זה, למעט קביעת היותו של אדם חסר דת לעניין חוק זה.

4. (א) השר ימנה אדם הכשיר להתמנות לשופט בבית המשפט, לרשם זוגיות, ורשאי הוא למנות כמה רשמי זוגיות אם מצא לנכון לעשות כן; מינה השר כמה רשמי זוגיות, ימנה אחד מהם לרשם זוגיות ראשי.

⁷ חוקי א”י, כרך ב’, עמ’ (ע) 876, (א) 903.

⁸ ס”ח התש”י, עמ’ 159.

⁹ ס”ח התשי”ב, עמ’ 354.

(ב) רשם הזוגיות ינהל את מרשם הזוגיות; מינה השר כמה רשמי זוגיות, יפקח רשם הזוגיות הראשי על פעולתם של רשמי הזוגיות ויהיה אחראי על ניהולו התקין של המרשם.

(ג) לצורך מילוי תפקידו יהיו לרשם הזוגיות סמכויות חקירה לפי סעיפים 9 עד 11 לחוק ועדות חקירה, התשכ"ט-1968¹⁰.

5. בקשה לעריכת ברית זוגיות ולרישום במרשם הזוגיות

(א) בני זוג המבקשים לערוך ברית זוגיות בפני רשם הזוגיות ולהירשם במרשם הזוגיות, יגישו לרשם הזוגיות בקשה לכך (להלן – הבקשה לרישום); בקשה כאמור תוגש בטופס שקבע השר, בצירוף תצהיר של בני הזוג כי מתקיימים בהם התנאים שבסעיף 2 ובצירוף מסמכים אחרים שקבע השר.

(ב) הוגשה בקשה לרישום לפי הוראות סעיף קטן (א) ומצא רשם הזוגיות כי מתקיימים בבני הזוג התנאים שבסעיף 2, לאחר שבדק את פרטי הרישום של בני הזוג במרשם האוכלוסין, לרבות פרטי הרישום לעניין הדת והמצב האישי, יפרסם הודעה לציבור על הגשת הבקשה לרישום ויעביר העתק מן הבקשה לכל ראש בית דין דתי או למי שראש בית הדין הדתי הסמיך לכך לפי הוראות סעיף 6(ה); מצא רשם הזוגיות כי לא מתקיים אחד מהתנאים שבסעיף 2, ידחה את הבקשה לרישום וימסור הודעה על כך לבני הזוג.

(ג) ראש בית דין דתי רשאי להודיע לרשם הזוגיות, בהודעה כללית, כי אין צורך להעביר אליו את העתקי הבקשות לרישום, לפי הוראות סעיף קטן (ב), לשם רישום במרשם הזוגיות.

(ד) השר יקבע הוראות לעניין אופן פרסום ההודעה על הגשת בקשה לרישום לפי סעיף קטן (ב) והפרטים שייכללו בה.

6. התנגדות בית דין דתי לרישום במרשם הזוגיות

(א) סבר ראש בית דין דתי כי אחד מבני הזוג שהגיש בקשה לרישום הוא בן העדה הדתית שענייני הנישואין שלה בסמכות השיפוט של בית הדין הדתי, או התעורר אצלו ספק ביחס להשתייכותו של אחד מבני הזוג לעדה הדתית האמורה, יעביר את העניין להכרעתו של בית הדין הדתי ויודיע על כך לרשם הזוגיות בתוך 60 ימים מיום קבלת העתק הבקשה; הודיע ראש בית דין דתי כאמור, ישהה רשם הזוגיות את החלטתו בבקשה לרישום עד להחלטת בית הדין הדתי בעניין לפי הוראות סעיף זה.

(ב) בית דין דתי שבקשה הועברה להכרעתו לפי הוראות סעיף קטן (א) רשאי להחליט על אחד מאלה, לאחר שנתן לכן הזוג שענייניו נדון לפניו הזדמנות לטעון את טענותיו:

(1) העדר התנגדות לרישום במרשם הזוגיות;

(2) התנגדות לרישום במרשם הזוגיות בשל כך שכן הזוג הוא בן העדה הדתית שענייני הנישואין שלה בסמכות השיפוט של בית הדין הדתי או בשל קיומו של ספק ביחס להשתייכותו של בן הזוג לעדה הדתית האמורה.

(ג) ראש בית הדין הדתי יודיע לרשם הזוגיות על החלטת בית הדין הדתי כאמור בסעיף קטן (ב). מיד עם קבלתה; לא הודיע כאמור בתוך שלושה חודשים מהיום שבו התקבל העתק הבקשה לרישום לפי הוראות סעיף 5, יראו את בית הדין כאילו קיבל החלטה על העדר התנגדות כאמור בסעיף קטן (ב)(1).

(ד) קיבל רשם הזוגיות הודעה על החלטת בית דין דתי כאמור בסעיף קטן (ב)(1), ימשיך בהליכי הרישום במרשם הזוגיות לפי הוראות סעיף 8; קיבל רשם הזוגיות הודעה על החלטת בית דין דתי כאמור בסעיף קטן (ב)(2), ידחה את הבקשה לרישום ויודיע על כך לבני הזוג.

¹⁰ ס"ח התשכ"ט, עמ' 28.

(ה) ראש בית דין דתי ראשי להסמיך דיין מבית הדין הדתי שהוא עומד בראשו או רושם נישואין של העדה הדתית שענייני הנישואין שלה בסמכות השיפוט של בית הדין האמור, לשם ביצוע סמכויותיו לפי סעיף זה; הסמיך ראש בית דין דתי דיין או רושם נישואין כאמור יודיע על כך לרשם הזוגיות.

התנגדות הציבור לרישום במרשם הזוגיות

7. (א) כל אדם ראשי להגיש לרשם הזוגיות, בתוך 30 ימים מהיום שבו פורסמה הודעה לציבור לפי סעיף 5(ב), התנגדות לבקשה לרישום בשל כך שלא התקיים תנאי מהתנאים האמורים בסעיף 2; הוגשה לרשם הזוגיות התנגדות כאמור, ימציא הרשם העתק ממנה לבני הזוג, ורשאים בני הזוג להשיב להתנגדות, בתוך תקופה שקבע השר.

(ב) הוגשה התנגדות לפי הוראות סעיף קטן (א), יבחן רשם הזוגיות את ההתנגדות ויחליט אם לדחותה או לקבלה; החליט רשם הזוגיות לדחות את ההתנגדות ימשיך בהליכי הרישום במרשם הזוגיות לפי הוראות סעיף 8; קיבל רשם הזוגיות את ההתנגדות ידחה את הבקשה לרישום ויודיע על כך לבני הזוג.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), הוגשה התנגדות לבקשה לרישום לפי הוראות סעיף קטן (א) שבה נטען כי אחד מבני הזוג הוא יהודי, מוסלמי, דרוזי או בן עדה נוצרית, יעביר רשם הזוגיות העתק מההתנגדות לראש בית הדין הדתי הנוגע בדבר או למי שראש בית הדין הדתי הסמיך לכך לפי הוראות סעיף 6(ה); הועבר העתק מההתנגדות כאמור, יחולו לעניין זה הוראות סעיף 6, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: מניין של התקופות המנויות בסעיפים קטנים (א) ו-(ג) של הסעיף האמור יחל במועד שבו התקבל העתק ההתנגדות.

עריכת ברית הזוגיות ורישום במרשם הזוגיות

8. (א) לא הוגשה או נדחתה התנגדות לפי סעיפים 6 או 7, יזמין רשם הזוגיות את בני הזוג להתייצב לפניו לבוא בברית הזוגיות.

(ב) התייצבו בני הזוג לפני רשם הזוגיות, יסביר להם את משמעות ברית הזוגיות; בני הזוג יצהירו לפני רשם הזוגיות כי מתקיימים בהם התנאים האמורים בסעיף 2, וכי הם מסכימים לבוא בברית הזוגיות.

(ג) נוכח רשם הזוגיות כי מתקיימים התנאים שבסעיף 2 וכי כל אחד מבני הזוג מסכים לבוא בברית הזוגיות בהסכמה חופשית ובהבינו את משמעותה ותוצאותיה, יחתמו בפניו בני הזוג על ברית הזוגיות ורשם הזוגיות יאמת את ההסכם בחתימתו.

(ד) רשם הזוגיות ירשום במרשם הזוגיות את פרטי בני הזוג כפי שקבע השר; העתק מן הרישום יישלח לבני הזוג ולפקיד הרישום לפי סעיף 15 לחוק מרשם האוכלוסין.

עיון במרשם וקבלת ידיעות מהמרשם

9. (א) המרשם לא יהיה פתוח לעיון אלא למפורטים להלן ולצורך מילוי תפקידם:

(1) שר הפנים או מי שהשר הסמיכו לכך;

(2) מי שבית משפט או בית דין דתי הסמיכו לכך לעניין מסוים התלוי ועומד לפניו;

(3) רושם נישואין או מי שהרושם הסמיכו לכך;

(4) בעל תפקיד אחר שקבע השר.

(ב) כל אדם ראשי לקבל ידיעה בנוגע לרישום לגביו במרשם הזוגיות וכן העתק או תמצית מן הרישום.

מחיקה ממרשם הזוגיות בידי הרשם

10. (א) בני זוג שהסכימו להתיר את ברית הזוגיות ביניהם רשאים להגיש לרשם הזוגיות בקשה למחקם ממרשם הזוגיות, בטופס ובצירוף מסמכים שקבע השר; יהיה אחד מבני הזוג פסול דין או מי שמונה לו אפוטרופוס, תוגש הבקשה לבית משפט לפי הוראות סעיף 11(ג).

(ב) הוגשה בקשה לפי הוראות סעיף קטן (א), יתייצבו בני הזוג לפני הרשם ויצהירו לפניו כי הם מסכימים להתיר את ברית הזוגיות.

(ג) נוכח רשם הזוגיות כי כל אחד מבני הזוג נתן את הצהרתו בהסכמה חופשית ובהבינו את משמעותה ותוצאותיה, יחתמו לפניו בני הזוג על הצהרתם והוא יאשר את הצהרתם בחתימתו וימחק את רישומם ממרשם הזוגיות.

(ד) בלי לגרוע מהוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג), ימחק רשם הזוגיות בני זוג ממרשם הזוגיות גם בהתקיים אחד מאלה:

(1) אחד מבני הזוג נפטר;

(2) בית משפט נתן פסק דין חלוט המתיר את ברית הזוגיות לפי הוראות סעיף 11; לעניין זה יראו את המועד שבו פסק הדין הפך לחלוט, כמועד המחיקה;

(3) התקבלה הודעה לפי סעיף 4א לפקודת הנישואין והגירושין (רישום), ולפיה בני הזוג נישאו זה לזו.

(ה) מחק רשם הזוגיות את בני הזוג ממרשם הזוגיות לפי הוראות סעיף זה, ישלח אישור על המחיקה לבני הזוג ולפקיד הרישום לפי סעיף 15 לחוק מרשם האוכלוסין.

(א) לא הושגה הסכמה בין בני זוג הרשומים במרשם הזוגיות, הנדרשת לצורך הגשת בקשה למחיקתם מהמרשם לפי הוראות סעיף 10(א), רשאי בן זוג המעוניין בהתרת ברית הזוגיות להגיש לבית המשפט בקשה ליישוב סכסוך.

11. התרת ברית הזוגיות בידי בית המשפט

(ב) הוגשה לבית משפט בקשה ליישוב סכסוך לפי הוראות סעיף קטן (א), ייתן בית המשפט פסק דין המתיר את ברית הזוגיות באחת מאלה:

(1) בני הזוג הגיעו להסכם בדבר הסדר הסכסוך, הכולל הסכמה להתיר את ברית הזוגיות;

(2) בני הזוג לא הגיעו להסדר כאמור בפסקה (1) בתוך שישה חודשים מיום שהוגשה הבקשה ליישוב סכסוך ואחד מבני הזוג הודיע לבית המשפט כי הוא מעוניין בהתרת ברית הזוגיות; ואולם רשאי בית המשפט לעכב את מתן פסק הדין עד שיסתיימו ההליכים הקשורים ליחסי הממון בין בני הזוג או ההליכים הקשורים לאפטרופסות ולהחזקת הילדים;

(3) חלפה שנה מיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך ולא היה ניתן לאתר את בן הזוג ולהמציא לו את הבקשה.

(ג) הסכימו בני זוג להתיר את ברית הזוגיות ביניהם והיה אחד מהם פסול דין או מי שמונה לו אפטרופוס, יגישו בקשה כאמור בסעיף 10(א) לבית המשפט, ויצהירו לפני בית המשפט כי הם מסכימים להתיר את ברית הזוגיות; בית המשפט ייתן פסק דין המתיר את ברית הזוגיות לאחר שנוכח כי פסול הדין או מי שמונה לו אפטרופוס מסוגל להבין בדבר וכי כל אחד מבני הזוג הסכים להתרת ברית הזוגיות בהסכמה חופשית ובהבינו את משמעותה ותוצאותיה.

(ד) בלי לגרוע מהוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג), רשאי בית המשפט לתת פסק דין המתיר את ברית הזוגיות גם בהתקיים אחד מאלה:

(1) ברית הזוגיות נעשתה למראית עין;

(2) הרישום במרשם הזוגיות נעשה על יסוד מידע כוזב או שגוי;

(3) בית המשפט נוכח כי לא ניתן לקבל את הסכמת בן הזוג להתרת ברית הזוגיות מחמת ליקוי נפשי או שכלי שבשלו בן הזוג אינו מסוגל להבין את משמעות התרת ברית הזוגיות ותוצאותיה;

(4) בן זוגו של המבקש נישא לאחר או נרשם כבן זוגו של אחר במרשם הזוגיות או במרשם דומה המתנהל על פי דין במדינה אחרת.

12. כל אחד מהמפורטים בפסקאות שלהלן רשאי לערער לבית המשפט על החלטת הרשם כמפורט באותן פסקאות:

(1) בן זוג שהגיש בקשה לרישום – על החלטת הרשם לדחות את בקשתו לפי סעיפים 5(ב) או 7(ב);

(2) אדם שהגיש התנגדות לפי סעיף 7 – על החלטת הרשם לרשום את בני הזוג במרשם הזוגיות לפי סעיף 8;

(3) בן זוג הרשום במרשם הזוגיות או שנמחק ממרשם הזוגיות – על החלטת הרשם שניתנה לגביו לפי סעיף 10.

13. (א) בכפוף להוראות סעיף זה –

הדין החל על בני זוג הרשומים במרשם הזוגיות

(1) דין בני זוג הרשומים במרשם הזוגיות לפי הוראות חוק זה, כדין בני זוג נשואים;

(2) דין בני זוג שרישומם במרשם הזוגיות נמחק, כדין בני זוג שנישואיהם הותרו;

(3) דין אדם שבן זוגו נפטר בעת שהיה רשום כבן זוגו במרשם הזוגיות, כדין אלמן.

(ב) הוראות חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973¹¹ (בסעיף זה – חוק יחסי ממון), יחולו על בני זוג הרשומים במרשם הזוגיות, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: בלי לגרוע מהוראות סעיף 2 לחוק יחסי ממון, הסכם ממון בין בני זוג הבאים בברית הזוגיות יכול שיאומת גם בידי רשם הזוגיות בעת הרישום במרשם הזוגיות לפי הוראות סעיף 8 או בעת מחיקת הרישום כאמור בידי הרשם לפי הוראות סעיף 10(ג), וזאת לאחר שנוכח כי בני הזוג עשו את ההסכם בהסכמה חופשית וכי הם מבינים את משמעותו ותוצאותיו; אומת ההסכם ממון בידי רשם הזוגיות, דינו לכל דבר ועניין, פרט לערעור, כדין פסק דין של בית המשפט.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א) –

(1) ההוראות לפי חוק האזרחות, התשי"ב-1952¹², חוק השבות, התש"י-1950, וחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, החלות על בני זוג נשואים, לא יחולו על בני זוג הרשומים במרשם הזוגיות;

(2) הוראות החיקוקים המנויים בתוספת החלות על בני זוג נשואים, יחולו על בני זוג הרשומים במרשם הזוגיות רק לאחר שחלפו 18 חודשים מיום שבני הזוג נרשמו במרשם הזוגיות; השר, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת.

(ד) הוראות סעיף זה לא יחולו לעניין זכויות וחובות על פי הדין האישי ולעניין רישום לפי חוק מרשם האוכלוסין.

14. אין בהוראות חוק זה כדי לפגוע בדיני נישואין וגירושין ובסמכות השיפוט של בתי הדין הדתיים לפי כל דין.

15. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, ובכלל זה בעניינים אלה:

(1) ההליכים בפני רשם הזוגיות;

¹¹ ס"ח התשל"ג, עמ' 267.

¹² ס"ח התשי"ב, עמ' 146.

(2) סדרי הדין בפני בית המשפט;

(3) אגרות בעד הגשת בקשה לרישום במרשם הזוגיות או בקשה למחיקת רישום כאמור.

(ב) תקנות לפי סעיף קטן (א)(3) יותקנו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

16. תיקון חוק מרשם האוכלוסין – מס' 15

(1) בסעיף 2, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

”(א1) על אף הוראות סעיף קטן (א) –

(1) תושב הרשום במרשם הזוגיות כהגדרתו בחוק ברית הזוגיות לחסרי דת, התש”ע–2010¹⁴ (בסעיף קטן זה – מרשם הזוגיות), יירשם בפרט הרישום האמור בסעיף קטן (א)(7) הנוגע למצבו האישי (בסעיף קטן זה – פרט המצב האישי), כבן זוג בברית הזוגיות;

(2) תושב שנמחק רישומו ממרשם הזוגיות, יירשם בפרט המצב האישי כפנוי;

(3) תושב שבן זוגו נפטר בעת שהיה רשום כבן זוגו במרשם הזוגיות, יירשם בפרט המצב האישי כאלמן”;

(2) בסעיף 15, אחרי פסקה (2) יבוא:

”(א2) רישום בני זוג במרשם הזוגיות או מחיקתם מהמרשם האמור, לפי הוראות חוק ברית הזוגיות לחסרי דת, התש”ע–2010”;

(3) בסעיף 31, אחרי פסקה (6) יבוא:

”(7) רשם הזוגיות כהגדרתו בחוק ברית הזוגיות לחסרי דת, התש”ע–2010.”

17. תיקון פקודת הנישואין והגירושין (רישום), אחרי סעיף 4 יבוא:

”משלוח הודעה א.4. הממונה על המחוז ישלח לרשם הזוגיות כהגדרתו בחוק ברית למרשם הזוגיות

הזוגיות לחסרי דת, התש”ע–2010, מדי חודש, הודעה על נישואין שנרשמו באותו מחוז במהלך החודש שקדם לו.”

18. תחילה של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו. תחילה

תוספת

(סעיף 13(ג)(2))

1. חוק אימוץ ילדים, התשמ”א–1981¹⁵.

2. חוק הסכמים לנשיאת עוברים (אישור הסכם ומעמד היילוד), התשנ”ו–1996¹⁶.

יעקב נאמן
שר המשפטים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

¹⁵ ס”ח התשכ”ה עמ’ 270; התש”ע, עמ’ 269.

¹⁴ ס”ח התש”ע, עמ’ 428.

¹⁵ ס”ח התשמ”א, עמ’ 293.

¹⁶ ס”ח התשנ”ו, עמ’ 176.

חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם (תיקון מס' 37), התש"ע-2010*

1. בחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, התשי"א-1951, בסעיף 2, אחרי תיקון סעיף 2 סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) (1) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), רשאי שופט של בית המשפט העליון להתיר, בצד, חיפוש אצל חבר הכנסת, אם שוכנע שיש יסוד לחשד שחבר הכנסת חשוד בעבירה לפי סימנים ב' או ד' בפרק ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977;² שעונשה עשר שנות מאסר או יותר, והחיפוש הכרחי למניעתה או לחקירתה של עבירה כאמור.

(2) חיפוש ותפיסה לפי סעיף קטן זה ייעשו לפי הוראות כל דין, וככל האפשר, תוך פגיעה מצומצמת בפעילותו של חבר הכנסת.

(3) בקשה לצו חיפוש כאמור בפסקה (1) תוגש בכתב על ידי ראש רשות ביטחון או קצין משטרה מוסמך כמשמעותם בסעיף 2א, ובאישור היועץ המשפטי לממשלה.

(4) הבקשה תידון במעמד צד אחד בלבד, ויחולו הוראות סעיף 2א(ד) לעניין התייצבות מטעם המבקש; הדיון בבקשה יתקיים בדלתיים סגורות.

(5) לבקשה יצורפו העתקים מבקשות קודמות הנוגעות לאותו חבר כנסת באותו תיק חקירה, אם הוגשו, וכן החלטות בית המשפט בבקשות אלה.

(6) היועץ המשפטי לממשלה יודיע ליושב ראש הכנסת על מתן צו חיפוש לפי סעיף קטן זה.

(7) ניירות ומסמכים, וכן חומר מחשב, מחשב ופלט כהגדרתם בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995,³ שנתפסו לפי סעיף קטן זה, יוכנסו לחבילה מיד עם תפיסתם; החבילה תיסגר ותימסר בלא דיחוי לשופט שנתן את צו החיפוש, ובהעדרו – לשופט אחר של בית המשפט העליון; לעניין זה, "חבילה" – מעטפה או כלי קיבול אחר.

(8) (א) שופט כאמור בפסקה (7) יבחן את החומר שנתפס; מצא השופט כי חומר שנתפס נוגע לעבירה שבשלה ניתן צו החיפוש או עשוי להביא למניעתה של עבירה כאמור, יורה על העברתו של חומר זה בלבד למבקש הצו; לעניין כל חומר אחר – יורה השופט על השבתו לחבר הכנסת שאצלו נערך החיפוש.

(ב) לא יורה שופט על העברת חומר למבקש הצו כאמור בפסקת משנה (א), אלא לאחר שנתן לחבר הכנסת הזדמנות לטעון את טענותיו בעניין; דיון לפי פסקה זו יתקיים בדלתיים סגורות.

(9) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לפגוע בהוראות סעיף 6 לחוק משכן הכנסת, רחבתו ומשמר הכנסת, התשכ"ח-1968.⁴

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

* התקבל בכנסת ביום כ"ט באדר התש"ע (15 במרס 2010); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 235, מיום ז' בסיוון התשס"ח (10 ביוני 2008), עמ' 334.

¹ ס"ח התשי"א, עמ' 228; התשס"ח, עמ' 514.

² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

³ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

⁴ ס"ח התשכ"ח, עמ' 197.

חוק לתיקון פקודת השותפויות (מס' 4), התש"ע-2010*

1. תיקון סעיף 3 בפקודת השותפויות [נוסח חדש], התשל"ה-1975¹ (להלן – הפקודה), במקום סעיף 3 יבוא:
3. "סייג למספר השותפים הכלליים מספר השותפים הכלליים בשותפות לא יעלה על עשרים".
2. תיקון סעיף 3א לפקודה –
- (1) ברישה, המילים "ובפקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983, בסעיף 4" – יימחק;
- (2) בפסקה (1), הסיפה החל במילים "ואולם לא" – תימחק;
- (3) בפסקה (2), הסיפה החל במילים "ובלבד שלא יעלה" – תימחק.

יעקב נאמן
שר המשפטים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

* התקבל בכנסת ביום כ"ט באדר התש"ע (15 במרס 2010); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 307, מיום א' באדר התש"ע (15 בפברואר 2010), עמ' 104.
¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 28, עמ' 549; ס"ח התשנ"ט, עמ' 26.

חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010) (תיקון מס' 3), התש"ע-2010*

1. תיקון סעיף 121 בחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010), התשס"ט-2009¹, בסעיף 121, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ד) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ג), הוראות פרק זה לא יחולו לעניין חיוב בתשלום היטל בעד צריכת מים מיום ב' באייר התש"ע (16 באפריל 2010) ועד יום כ"ד בטבת התשע"א (31 בדצמבר 2010) (בסעיף זה – תקופת אי-התחולה); ואולם במהלך תקופת אי-התחולה רשאי שר האוצר, בהסכמת שר התשתיות הלאומיות, לפי המלצת מועצת רשות המים, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע, בצו, כי הוראות פרק זה יחולו לעניין חיוב בתשלום היטל בעד צריכת מים בתקופת אי-התחולה, כולה או חלקה."

יובל שטייניץ
שר האוצר

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

* התקבל בכנסת ביום א' בניסן התש"ע (16 במרס 2010); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 314, מיום כ"ב באדר התש"ע (8 במרס 2010), עמ' 138.
¹ ס"ח התשס"ט, עמ' 157; התש"ע, עמ' 292.

חוק הבטחת הכנסה (תיקון מס' 35), התש"ע-2010*

1. תיקון סעיף 1 בחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1, אחרי ההגדרה "חוק העונשין" יבוא:
 "חוק שכר מינימום" – חוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987²;
2. תיקון סעיף 2 בסעיף 2(ד) לחוק העיקרי, בפסקה (1), במקום "בסעיף קטן (א)" יבוא "בסעיפים קטנים (א) ו-(ב)".
3. תיקון סעיף 5 בסעיף 5 לחוק העיקרי –
 (1) בסעיף קטן (ה)(1), במקום "(1) ו-(5)" יבוא "(1), (5) ו-(25)";
 (2) בסעיף קטן (ו), בסיפה, במקום "נפסקו" יבוא "שנפסקו".
4. תיקון סעיף 12 בסעיף 12 לחוק העיקרי –
 (1) במקום כותרת השוליים יבוא "ניכויים לעניין מי שמלאו להם 55 שנים וטרם הגיעו לגיל פרישה ולעניין מועסקים בעלי יכולת עבודה מופחתת, שלא משתלמות להם קצבאות שאירים או תלויים";
 (2) בסעיף קטן (א), ברישה, במקום "סעיף 5(א) ינוכו" יבוא "סעיף 5(א), וכן של זכאי לגמלה שהוא מועסק בעל יכולת עבודה מופחתת שלא משתלמת לו קצבת שאירים לפי חוק הביטוח או קצבת תלויים לפי סימן ח' בפרק ב' לחוק האמור, ינוכו";
 (3) בסעיף קטן (ג), אחרי ההגדרה "תגמול" יבוא:
 "מועסק בעל יכולת עבודה מופחתת" – כל אחד מאלה:
 (1) מי שזכאי לשכר מינימום מותאם לפי סעיף 17(ב) לחוק שכר מינימום;
 (2) מי שמתקיים בו האמור בפסקה (17) לתוספת הראשונה;
 (3) משתקם כהגדרתו בחוק זכויות לאנשים עם מוגבלות המועסקים כמשתקמים (הוראת שעה), התשס"ז-2007³;
5. תיקון סעיף 12 בסעיף 12(א) לחוק העיקרי, ברישה, במקום "סעיף 5(א) ינוכו" יבוא "סעיף 5(א), למעט מועסק בעל יכולת עבודה מופחתת כאמור בסעיף 12, ינוכו".
6. תיקון סעיף 30 בסעיף 30 לחוק העיקרי –
 (1) בסעיף קטן (א), בפסקה (1), במקום "פרק ה'" יבוא "פרק ד";
 (2) בסעיף קטן (ג), במקום "פרק ה'" יבוא "פרק ד".
7. תיקון התוספת הראשונה בתוספת הראשונה לחוק העיקרי –
 (1) בפסקה (9), במקום "וריצה שישה חודשי מאסר לפחות" יבוא "וריצה, במשך תקופה של שישה חודשים רצופים לפחות, מעצר או מאסר או שניהם";
 (2) במקום פסקה (18) יבוא:
 "(18) מי שמלאו לו 18 שנים ומתקיים בו אחד מאלה:"

¹ התקבל בכנסת ביום כ"ט באדר התש"ע (15 במרס 2010); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 407, מיום כ"ז בתמוז התשס"ח (30 ביולי 2008), עמ' 746.

² ס"ח התשמ"א, עמ' 30; התשס"ט, עמ' 260.

³ ס"ח התשמ"ז, עמ' 68.

⁴ ס"ח התשס"ו, עמ' 450.

(א) הוא שוחרר בערובה בתנאים כאמור בסעיף 48 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996⁴ (בפסקה זו – חוק המעצרים), ונקבע לגביו איסור יציאה ממקום המגורים או הגבלה על יציאה כאמור, אשר לדעת עובד המוסד לביטוח לאומי שמינהלת המוסד הסמיכה לכך, מונעים ממנו להשתלב בעבודה;

(ב) ילדו או בן זוגו שוחררו בערובה בתנאים כאמור בסעיף 48 לחוק המעצרים, והוא ערב, לפי סעיף 49 לחוק האמור, למילוי של תנאי הקבוע איסור יציאה של ילדו או בן זוגו ממקום המגורים, או הגבלה על יציאה כאמור, ולדעת עובד המוסד לביטוח לאומי שמינהלת המוסד הסמיכה לכך, ערבות זו מונעת ממנו להשתלב בעבודה⁵;

(3) אחרי פסקה (24) יבוא:

(25) (א) ילד תושב ישראל, שאחד מהוריו הוא תושב ישראל הנמצא במעצר או במאסר לתקופה העולה על 30 ימים, והוא מתגורר עם הורהו השני שאינו תושב ישראל.

(ב) הגמלה לילד כאמור בפסקת משנה (א) תהיה בשיעור הקבוע בסעיף 6(ד); מתקיים האמור בפסקת משנה (א) בשני ילדים או יותר, תשולם להם גמלה אחת בלבד, בשיעור הקבוע לפי פסקת משנה זו.

(ג) לעניין גמלה המשולמת לפי הוראות פסקת משנה (א), יכול שתובא בחשבון ההכנסה של ההורה, גם אם אינו תושב ישראל בתנאים שייקבעו בתקנות⁶.

8. תחילתו של חוק זה ב־1 בחודש שלאחר פרסומו (בסעיף זה – יום התחילה) והוא יחול על גמלה המשתלמת בעד יום התחילה ואילך. תחילה ותחולה

יצחק הרצוג
שר הרווחה והשירותים החברתיים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

⁴ ס"ח התשנ"ו, עמ' 338.

חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (תיקון מס' 7), התש"ע-2010*

1. הוספת סעיף 9 בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998¹ (להלן – החוק העיקרי), אחרי סעיף 8 יבוא:

"ייצוג הולם לאנשים עם מוגבלות" 9. (א) ראה מעביד כי בקרב עובדיו אין ביטוי הולם, בנסיבות העניין, לייצוגם של אנשים עם מוגבלות (להלן – ייצוג הולם), יפעל לקידום הייצוג ההולם, לרבות ביצוע התאמות.

* התקבל בכנסת ביום א' בניסן התש"ע (16 במרס 2010); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 493, מיום כ"ב באדר התש"ע (8 במרס 2010), עמ' 558.

¹ ס"ח התשנ"ח, עמ' 152; התשס"ח, עמ' 729.

(ב) פעולות מעביד לפי סעיף זה, יכול שייעשו בתכנית אשר תכלול הוראות בדבר העדפת העסקתם או קידומם של אנשים עם מוגבלות שהם כשירים לתפקיד או למשרה ושהם בעלי כישורים דומים לכישוריהם של מועמדים אחרים לתפקיד או למשרה.

(ג) שר התעשייה המסחר והתעסוקה, בהתייעצות עם הנציבות, עם ארגונים העוסקים בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות, ועם ארגוני עובדים וארגוני מעבידים שהם לדעת השר כאמור יציגים ונוגעים בדבר, בהתאם לעקרונות היסוד של חוק זה ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי –

(1) לקבוע הוראות משלימות, בין למקרה מסוים ובין לסוגי מקרים, בדבר חובות מעביד לפי סעיף זה, לרבות הוראות בדבר סוג המוגבלות או חומרת המוגבלות של אנשים שיש להעסיקם או לקדםם בעבודה;

(2) לקבוע הוראות בדבר חובת דיווח של מעביד על ביצוע פעולות לפי סעיף זה;

(3) לקבוע סייגים לחובות מעביד לפי סעיף זה.

(ד) בסעיף זה –

“מעביד” – מעביד המעסיק יותר מ־25 עובדים, למעט המדינה או מעביד אחר שהוראות סעיף 15א לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי”ט–1959,² חלות עליו;

“התאמות” – כהגדרתן בסעיף 8(ה).”

ביטול סעיף 18

2. סעיף 18 לחוק העיקרי – בטל.

בנימין בן-אליעזר
שר התעשייה המסחר והתעסוקה

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

² ס”ח התשי”ט, עמ’ 86.

חוק עבודת נשים (תיקון מס' 46), התש"ע-2010*

תיקון סעיף 6

1. בחוק עבודת נשים, התשי"ד-1954¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 6 –
(1) בסעיף קטן (ב) –

(א) האמור בו יסומן "(1)", ובו, במקום "ארבעה עשר" יבוא "עשרים ושישה";
(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(2) עובדת רשאית לקצר את חופשת הלידה, ובלבד שחופשת הלידה לא תפחת מארבעה עשר שבועות, או מתקופה כאמור בתוספת הארכות של חופשת הלידה, אם מימשה את זכותה להאריכה לפי סעיפים קטנים (ב1), (ג), (ד) או (ד1) (להלן – הארכות).

(3) עובדת שהודיעה על רצונה לקצר את חופשת הלידה כאמור בפסקה (2), לא יוכל המעביד לדחות את החזרתה לעבודה למשך יותר משלושה שבועות מיום שהודיעה כאמור.

(4) שר התעשייה המסחר והתעסוקה רשאי לקבוע הוראות לעניין מתן הודעה על קיצור חופשת הלידה כאמור בסעיף קטן זה, ורשאי הוא לקבוע הוראות שונות להודעה למי שהעובדת עבדה אצלו לפני חופשת הלידה, ולמעביד אחר.

(5) הוראות פסקאות (1) עד (4) לא יחולו על עובדת שעבדה לפני יציאתה לחופשת לידה פחות משנים עשר חודשים אצל אותו מעביד או באותו מקום עבודה; חופשת הלידה של עובדת כאמור היא ארבעה עשר שבועות, מהם שבעה שבועות או פחות מזה, כרצון העובדת, לפני יום הלידה המשוער והשאר אחרי יום הלידה";

(2) בסעיף קטן (ח) –

(א) בפסקה (1)(א), בסופה יבוא "וזאת על אף הוראות סעיף קטן (ב)(2)";
(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) חופשת הלידה החלקית של עובד שהתקיימו לגביו הוראות פסקה (1), לא תעלה על ארבעה עשר שבועות, בתוספת הארכות, אם התקיימו לגביו גם כל אלה:

(א) הוא עבד אצל אותו מעביד או באותו מקום עבודה פחות משנים עשר חודשים עד יציאתו לחופשת לידה;

(ב) אשתו עבדה שנים עשר חודשים לפחות אצל אותו מעביד או באותו מקום עבודה לפני יציאתה לחופשת לידה."

2. בתיקון סעיף 7 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (ד), בפסקה (1), המילים "שעבדה עד תחילת חופשת הלידה אצל אותו מעביד או באותו מקום עבודה לפחות שנים עשר חודשים רצופים" – יימחק, במקום "כאמור" יבוא "אצל אותו מעביד או באותו מקום עבודה" ובסופה יבוא "ואולם ממספר החודשים שתהיה העובדת רשאית להיעדר בהתאם לפסקה זו, יופחתו מספר השבועות

* התקבל בכנסת ביום ב' בניסן התש"ע (17 במרס 2010); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 297, מיום ה' בטבת התש"ע (22 בדצמבר 2009), עמ' 76.
¹ ס"ח התשי"ד, עמ' 154; התש"ע, עמ' 326.

שבהם עלתה חופשת הלידה שנוצלה על ידי העובדת לפי סעיף 6(ב)(1), על ארבעה עשר שבועות, או על תקופה של ארבעה עשר שבועות, בתוספת הארכות;²
 (2) בסעיף קטן (ד), המילים "שעבד אצל אותו מעביד או באותו מקום עבודה לפחות שנים עשר חודשים רצופים עד יום הולדת ילדו" – יימחקו;
 (3) בסעיף קטן (ד3), במקום "בסעיפים קטנים (ד) ו-(ד1)" יבוא "בסעיף קטן (ד1)".

תיקון חוק הביטוח
 הלאומי – מס' 119

3.

בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה–1995,² בסעיף 51 –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "שהאריכה" יבוא "שזכאית להאריך" ואחרי "עבודת נשים" יבוא "והודיעה למוסד על מימוש זכותה זו";
 (2) בסעיף קטן (א1), במקום "שהאריכה" יבוא "שזכאית להאריך";
 (3) בסעיף קטן (א2), במקום "שהאריכה" יבוא "שזכאית להאריך" ואחרי "עבודת נשים" יבוא "והודיעה למוסד על מימוש זכותה זו";
 (4) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) המועד לתשלום דמי לידה נוספים כאמור בסעיפים קטנים (א) עד (א2), יהיה עם תום המועד לתשלום דמי הלידה לפי סעיף 50."

4. אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מכל זכות שהיתה נתונה לעובדת או לעובד ערב יום תחילתו.

5. חוק זה יחול על עובדת או עובד שיצאו לחופשת לידה ביום תחילתו של חוק זה ואילך.

בנימין בן-אליעזר
 שר התעשייה המסחר והתעסוקה

בנימין נתניהו
 ראש הממשלה

ראובן ריבלין
 יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
 נשיא המדינה

² ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התש"ע, עמ' 328.

חוק ביטוח בריאות ממלכתי (תיקון מס' 48), התש"ע–2010*

1. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד–1994,¹ בתוספת השניה, בחלקה השני, תחת הכותרת "שירותים בהשתתפות כספית עצמית של המבוטח", בסעיף 6א, אחרי "פיזיותרפיסט" יבוא "פסיכולוג, עובד סוציאלי".

בנימין נתניהו
 ראש הממשלה ושר הבריאות

ראובן ריבלין
 יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
 נשיא המדינה

* התקבל בכנסת ביום א' בניסן התש"ע (16 במרס 2010); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 308, מיום א' באדר התש"ע (15 בפברואר 2010), עמ' 106.

¹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התש"ע, עמ' 302.

